

Ugovor s Vladom RH

Vlada Republike Hrvatske, na temelju članka 9. stavka 1. Zakona o pravnom položaju vjerskih zajednica («Narodne novine» broj 83/02, u daljnjem tekstu: Zakon)

i

Evanđeoska (Pentekostna) crkva u Republici Hrvatskoj, Kršćanska adventistička crkva u Republici Hrvatskoj i Savez baptističkih crkava u Republici Hrvatskoj (u daljnjem tekstu: Crkve), sklapaju neovisno, samostalno i svaka za sebe

UGOVOR O PITANJIMA OD ZAJEDNIČKOG INTERESA

(u daljnjem tekstu: ugovorne strane)

- pozivajući se na odredbe Ustava Republike Hrvatske, te međunarodne konvencije i standarde,
- prepoznajući društveno korisno djelovanje pojedinih Crkava u vjerskom, kulturnom i obrazovnom području,
- želeći urediti odnose na području odgoja, obrazovanja i kulture, te dušobrižničku skrb za vjernike u kaznionicama, zatvorima i odgojnim zavodima, bolničkim zdravstvenim ustanovama i ustanovama za socijalnu skrb, kao i za vjernike pripadnike oružanih snaga i policije,
- u namjeri stvaranja i održavanja boljih uvjeta vjerskog djelovanja,
- u nastojanju osiguranja materijalnih uvjeta za vjersko djelovanje,
- u cilju uzajamne suradnje za dobrobit svih građana bez obzira na vjersko uvjerenje,

sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.

U ovom Ugovoru u uporabi su sljedeći pojmovi sa značenjem:

»Svećenik (pastor, propovjednik)« je crkveni službenik koji obavlja bogoslužje.

»Predsjednik (crkve, saveza)«, »biskup« je visoki dostojanstvenik u crkvi.

»Župa (crkvena okružja, crkvena općina, mjesna crkva)« označava zajednicu vjernika na određenom području.

Ugovorne strane surađivat će u brizi za promicanje cjelovitog duhovnog i materijalnog razvoja čovjeka i općeg dobra.

Članak 2.

Ugovorne strane suglasne su da je Evanđeoska (Pentekostna) crkva u Republici Hrvatskoj i njene mjesne crkve, te u ovom Ugovoru pridružene im Crkva Božja i Savez Kristovih Pentekostnih crkava s njenim mjesnim crkvama; Kršćanska adventistička crkva u Republici Hrvatskoj i njene mjesne crkve, te u ovom Ugovoru pridružen joj Reformni pokret adventista sedmog dana s njegovim mjesnim crkvama; Savez baptističkih crkava u Republici Hrvatskoj i njegove mjesne crkve, te u ovom Ugovoru pridružene im Kristove crkve imale pravnu osobnost i prije stupanja na snagu Zakona i to svaka od njih pojedinačno.

Biskup odnosno predsjednik crkve ili saveza obavještava ministarstvo nadležno za poslove opće uprave radi upisa svoje crkve i svojih ustrojstvenih oblika u Evidenciju, u skladu sa Zakonom.

Članak 3.

Uređivanje unutarnjeg ustrojstva crkava, osnivanje, mijenjanje i ukidanje župa (crkvena općina, mjesna crkva, crkveno okružje), te drugih pravnih osoba je u isključivoj nadležnosti pojedine crkve.

Članak 4.

Crkve odnosno njihova nadležna tijela obavljaju sve vlastite vjerske izbore, imenovanja i dodjelu službi, prema odredbama svojih propisa.

Izbor i imenovanje biskupa odnosno predsjednika crkve ili saveza u isključivoj je nadležnosti pojedine crkve.

Vlada Republike Hrvatske će na prikladan način biti obaviještena nakon izbora biskupa odnosno predsjednika crkve ili saveza, a prije objavljivanja u javnim glasilima.

Članak 5.

O pokrenutom kaznenom postupku protiv svećenika ili drugog vjerskog službenika pojedine Crkve za kaznena djela za koja se poduzima progon po službenoj dužnosti Ministarstvo pravo-suđa, uprave i lokalne samouprave će obavijestiti predsjednika Crkve (u daljnjem tekstu: nadležno tijelo Crkve).

Članak 6.

Crkve imaju pravo graditi crkve i crkvene zgrade, te povećavati ili preuređivati već postojeće, prema zakonodavstvu Republike Hrvatske.

Nadležno tijelo Crkve odluku o potrebi izgradnje crkve ili crkvene zgrade dostavlja nadležnim tijelima Republike Hrvatske i izabire lokaciju u dogovoru s tim nadležnim tijelima, a u skladu s provedbenim urbanističkim planom.

Članak 7.

Crkvama je zajamčena sloboda tiska, tiskanje i širenje knjiga, novina, časopisa, te druge djelatnosti povezane s njihovim djelovanjem.

U ustanovama iz članka 10. stavka 1. i 2., članka 19. stavka 1., članka 21. stavka 1., kao i u oružanim snagama i policiji, te drugim javnim i državnim ustanovama i tijelima poštivat će se pravo vjernika na izbor prehrane u skladu s vjerski potrebama.

Članak 8.

Brak koji se u vjerskom obliku sklopi pred ovlaštenim službenikom Crkve imat će učinke građanskog braka, ako su ispunjeni uvjeti koje u tom pogledu propisuje zakon.

Članak 9.

Crkve mogu slobodno osnivati ustanove koje će osiguravati karitativno djelovanje i društvenu skrb, u skladu sa zakonom.

Članak 10.

Vjerski odgoj pripadajuće Crkve (u daljnjem tekstu: vjerski odgoj) u javnim predškolskim ustanovama izvodi se za djecu čiji roditelj odnosno skrbnik o tome daje pisanu izjavu ravnatelju predškolske ustanove.

Vjeronauk pripadajuće Crkve (u daljnjem tekstu: vjeronauk) u javnim osnovnim i srednjim školama izborni je predmet i obavezan za one učenike koji ga izaberu, te se izvodi pod istim uvjetima pod kojima se izvodi nastava ostalih obaveznih predmeta.

O izboru vjeronauka kao obaveznog predmeta daje se pisana izjava ravnatelju škole. Za učenike mlađe od petnaest godina pisanu izjavu daje roditelj odnosno skrbnik, a za učenike od petnaest godina i starije izjavu daju zajednički roditelj odnosno skrbnik i učenik.

Za formiranje odgojno-obrazovne skupine za izvođenje nastave vjeronauka u redovitim prilikama mora biti najmanje sedam (7) učenika.

Ako se nastava vjeronauka održava izvan škole podliježe istim pedagoškim obavezama kao i nastava koja se odvija u školi u pogledu planiranja i programiranja, vođenja pedagoške dokumentacije, vrednovanja postignuća vjeroučenika i nadzora kvalitete nastave.

Godišnji plan i program predaje se na početku školske godine ravnatelju škole, a dokumentacija o ostvarivanju tog programa i postignućima vjeroučenika predaje se tijekom i na kraju odgojno-obrazovnog razdoblja.

Škole će obavijestiti nadležno tijelo Crkve o broju prijavljenih kandidata za učenje vjeronauka.

Članak 11.

Vjerski odgoj u javnim predškolskim ustanovama izvodi se u okviru cjelokupnog odgoja i prema programu vjerskog odgoja predškolske djece pojedine Crkve.

U javnim osnovnim i srednjim školama nastava vjeronauka izvodi se u okviru nastavnog plana i programa s dva (2) školska sata tjedno.

Nastavne planove i programe vjeronauka za javne osnovne i srednje škole, te program vjerskog odgoja za javne predškolske ustanove izrađuje i odobrava nadležno tijelo Crkve, a donosi ih odnosno na njih daje suglasnost ministar nadležan za predškolski odgoj, osnovno i srednje školstvo, u skladu sa Zakonom.

Vjeronaučni udžbenici su školski udžbenici koji su u svemu izjednačeni sa školskim udžbenicima za obavezni predmet, s time da moraju imati odobrenje nadležnog tijela Crkve, što mora biti navedeno u impresumu udžbenika.

Članak 12.

Vjeronauk odnosno vjerski odgoj izvode osobe kojima je nadležno tijelo Crkve izdalo ispravu o mandatu i koje ispunjavaju potrebne uvjete u skladu s važećim propisima Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: vjeroučitelji).

Nadležno tijelo Crkve ima pravo svojim dekretom opozvati crkveni mandat za izvođenje vjeronauka odnosno vjerskog odgoja zbog nedostataka s obzirom na ispravnost poučavanja i s obzirom na osobno ćudoređe.

Članak 13.

Nastavu vjeronauka u javnim osnovnim i srednjim školama mogu izvoditi vjeroučitelji s visokom stručnom spremom (VII/I) koja osim teoloških sadržaja obuhvaća i pedagoško-psihološku i didaktičko-metodičku osposobljenost vjeroučitelja.

U svim razredima osnovne škole nastavu vjeronauka mogu izvoditi i vjeroučitelji s višom stručnom spremom (VI) koja osim teoloških sadržaja obuhvaća i pedagoško-psihološku i didaktičko-

-metodičku osposobljenost vjeroučitelja.

Vjerski odgoj u javnim predškolskim ustanovama mogu izvoditi odgojitelji predškolske djece, pod uvjetom da uz stručnu spremu utvrđenu propisima Republike Hrvatske za rad u predškolskoj ustanovi imaju i dovoljnu teološku i pedagoško-psihološku spremu u vjerskom odgoju.

Kad se za izvođenje nastave vjeronauka u javnoj osnovnoj ili srednjoj školi odnosno vjerskog odgoja u javnoj predškolskoj ustanovi ne može osigurati odgovarajuća osoba u smislu stavka 1., 2. i 3. ovoga članka, nastavu vjeronauka odnosno vjerski odgoj može izvoditi i druga osoba ako joj nadležno tijelo Crkve izda ispravu o mandatu.

Vjeroučitelji su članovi odgojiteljskog vijeća u predškolskim ustanovama, te učiteljskog odnosno nastavničkog vijeća u osnovnim i srednjim školama, u skladu sa zakonom.

Članak 14.

Nadležno tijelo Crkve dostavlja ministarstvu nadležnom za predškolski odgoj, osnovno i srednje školstvo popis crkvenih učilišta na kojima se stječu stručni nazivi, te izvješćuje o svim promjenama u svezi s tim.

Nadležno tijelo Crkve u suradnji s ministarstvom nadležnim za predškolski odgoj, osnovno i srednje školstvo brine se o trajnom stručnom usavršavanju vjeroučitelja, o kvaliteti nastave vjero-nauka, o pripravničkom stažu i stručnim ispitima vjeroučitelja te o njihovom napredovanju u zvanje vjeroučitelja mentora i vjeroučitelja savjetnika.

Nadležno tijelo Crkve će odrediti stručnu osobu za razmjenu informacija o vjeronauku između Crkve i ministarstva nadležnog za predškolski odgoj, osnovno i srednje školstvo.

Članak 15.

Crkvene škole s pravom javnosti imat će pravo na primanje novčane potpore kako je predviđeno zakonodavstvom Republike Hrvatske.

Članak 16.

Kulturna i umjetnička baština Crkava, te brojni dokumenti pohranjeni u arhivima i knjižnicama crkava sačinjavaju dragocjeni dio cjelokupne hrvatske kulturne baštine. Crkve žele nastaviti služenje društvenoj zajednici i svojom kulturnom baštinom, omogućujući svima koje zanima da to bogatstvo upoznaju, da se njime koriste i da ga proučavaju.

Ugovorne strane će surađivati u popisu i zaštiti baštine iz stavka 1. ovoga članka i brinuti se da ona bude dostupna građanima sukladno propisima o zaštiti i očuvanju kulturne baštine Republike Hrvatske.

Republika Hrvatska se obavezuje da će Crkvama dati u vlasništvo, ali ne i u posjed, sve njihove matične knjige i arhivsko gradivo koje je sada u vlasništvu Republike Hrvatske, a oduzeto za vrijeme jugoslavenske komunističke

vladavine, te se smatraju arhivskim gradivom. Matične knjige i arhivsko gradivo ostaju u posjedu u ustanovama kulture radi stručne obrade, zaštite i korištenja.

Članak 17.

Dušobrižništvo vjernika pojedine Crkve, pripadnika oružanih snaga i policije, te drugih osoba stalno zaposlenih u oružanim snagama i policiji, i članova njihovih obitelji, kao i dušobrižništvo u kaznionicama, zatvorima i odgojnim zavodima, te bolničkim zdravstvenim ustanovama i ustanovama za socijalnu skrb obavlja svećenik pojedine Crkve.

Članak 18.

Osobe zadužene za odnose s vjerskim zajednicama u Ministarstvu obrane i Ministarstvu unutarnjih poslova, u koordinaciji sa svećenikom, osigurat će prostor i vrijeme za dušobrižničku skrb.

Članak 19.

Kaznionice, zatvori i odgojni zavodi osigurat će prostorije prikladne za obavljanje dušobrižništva.

Dušobrižnik će dušobrižništvo obavljati u skladu s rasporedom dnevnih aktivnosti kaznionica, zatvora i odgojnih zavoda uz prethodni dogovor s upravom o vremenu i načinu sudjelovanja zatvorenika i odgajanika.

Osobni duhovni razgovor s osobama na izvršavanju kazne zatvora ili odgojne mjere dušobrižnik obavlja bez nadzora u posebno uređenoj prostoriji, a iznimno u opravdanim slučajevima, može se dopustiti duhovni razgovor u zatvorskoj ćeliji.

Osobni duhovni razgovor s pritvorenicima odvija se po odobrenju nadležnog suda sukladno članku 115. Zakona o kaznenom postupku.

Članak 20.

Vjerski obred i dušobrižnički posjet zatvorenicima i odgajanicima ostvaruje se najmanje jednom tjedno, u skladu s ovim Ugovorom i Pravilnikom o kućnom redu kaznionice, zatvora i odgojnog zavoda.

Istražni sudac ili predsjednik sudskog vijeća može zatvoreniku ili odgajaniku privremeno iz opravdanih razloga zabraniti sudjelovanje u vjerskim obredima ili ga isključiti iz sudjelovanja.

Upravitelj kaznionice, zatvora ili odgojnog zavoda može, ako je to potrebno radi održavanja sigurnosti i reda, privremeno isključiti zatvorenika i odgajanika iz sudjelovanja u vjerskom obredu, o čemu će izvijestiti dušobrižnika.

Osobni duhovni razgovor ne smije se zatvoreniku ili odgajaniku uskratiti na duže vrijeme od vremena trajanja razloga zbog kojih mu je zabranjeno pravo sudjelovanja u vjerskim obredima odnosno zbog kojih je isključen iz sudjelovanja.

Članak 21.

Bolničke zdravstvene ustanove i ustanove za socijalnu skrb čiji je osnivač Republika Hrvatska, osigurat će prostoriju prikladnu za obavljanje dušobrižništva u okviru raspoloživog prostora.

Dušobrižnička pomoć i održavanje vjerskih obreda ostvaruje se u skladu s Pravilnikom o kućnom redu ustanove.

Pritužbe na rad svećenika, ravnatelj ustanove iz stavka 1. ovoga članka će riješiti s nadležnim tijelom crkve.

Bolničko osoblje dužno je nadležnom svećeniku žurno priopćiti zahtjev bolesnika za duhovnu pomoć.

Svećenik može posjećivati bolesnika u svako doba kada to okolnosti zahtijevaju, a poštujući Pravilnik o kućnom redu ustanove.

Članak 22.

Za Kršćansku adventističku crkvu biblijski dan odmora u tjednu je subota, u skladu s kojim se vjerniku pripadniku ove crkve priznaje pravo na izostanak s posla, s fakulteta i iz škole, te oslobođanje radnih obaveza u vojsci, policiji i kazneno odgojnim ustanovama, i to od zalaska sunca u petak do zalaska sunca u subotu.

Na zahtjev, koji podnosi vjernik, određuje mu se individualni raspored. Vjernik zaposlenik radne sate nadoknađuje radnim danom, nedjeljom ili blagdanom bez prava na posebnu naknadu.

Ovaj članak neće se primjenjivati u slučaju neodloživih potreba, prirodnih nepogoda, te ratnih i humanitarnih kriza.

Članak 23.

Da bi Crkve mogle na doličan način nastaviti svoje djelovanje na promicanju općega dobra, Republika Hrvatska će godišnje dati iz državnog proračuna iznos koji odgovara:

Evandeoskoj (Pentekostnoj) crkvi u Republici Hrvatskoj 168

(Crkvi Božjoj 30, Evandeoskoj /Pentekostnoj/ crkvi 98, Kristovim pentekostnim crkvama 40)

Kršćanskoj adventističkoj crkvi u Republici Hrvatskoj 224

(Kršćanskoj adventističkoj crkvi 189, Reformnom pokretu 35)

Savezu baptističkih crkava u Republici Hrvatskoj 171

(Savezu baptističkih crkava 141, Kristovim crkvama 30)

bruto osnovica za izračun plaća javnih i državnih službenika i namještenika.

Sredstva utvrđena prema odredbi ovoga članka daju se za namjene označene u odredbi članka 17. stavka 2. Zakona.

U novčani iznos, o kojem se govori u stavku 1. ovoga članka, uključeni su troškovi za uzdržavanje svećenika i drugih vjerskih službenika, pastoralno djelovanje i dušobrižničku skrb, troškovi izgradnje i uzdržavanja crkava, crkvenih zgrada i vjerskih središta, koja nisu u popisu kulturnih dobara, te doprinos za karitativnu djelatnost Crkava.

Iznos iz stavka 1. ovoga članka dostavljat će se na račun pojedine Crkve.

Ustanove iz ovoga članka dužne su poštivati zakone Republike Hrvatske o financijskom poslovanju.

Odredbe ovoga članka počet će se primjenjivati prve proračunske godine nakon sklapanja ovoga Ugovora.

Članak 24.

Mješovita povjerenstva sastavljena od jednakog broja predstavnika Vlade Republike Hrvatske i svake Crkve pojedinačno pripremat će prijedloge za provođenje kako odredaba ovoga Ugovora, tako i odredaba Zakona o pravnom položaju vjerskih zajednica i to:

- a) za rješavanje pravnih pitanja
- b) za rješavanje pitanja odgoja i obrazovanja
- c) za očuvanje kulturne i umjetničke baštine Crkava
- d) za rješavanje gospodarskih pitanja.

Povjerenstva iz ovoga članka će jedanput godišnje izvještavati nadležna tijela pojedine Crkve i Komisiju za odnose s vjerskim zajednicama Vlade Republike Hrvatske o provođenju ovoga Ugovora.

Članak 25.

Ugovorne strane u međusobnom će dogovoru tražeci pravedno rješenje, rješavati dvojbe ili teškoće koje bi mogle nastati glede tumačenja ili primjene odredbi ovoga Ugovora.

Članak 26.

U slučaju da nakon sklapanja ovoga Ugovora uslijede izmjene u nazivu pojedine Crkve, novonastala izmjena će se regulirati aneksom ugovora samo s tom Crkvom.

Članak 27.

Ovaj Ugovor sklapa se na neodređeno vrijeme.

U slučaju da jedna od ugovornih strana bude smatrala da su se bitno promijenile prilike u kojima je sklopljen ovaj Ugovor, započet će pregovore o njegovoj promjeni sukladno novim okolnostima.

Novonastale okolnosti mogu se regulirati aneksom ugovora s onom Crkvom na koju se te okolnosti odnose.

Zagreb, 4. srpnja 2003.

ZA EVANĐEOSKU (PENTEKOSTNU) ZA VLADU

CRKVU U REPUBLICI HRVATSKOJ REPUBLIKE HRVATSKE

dr. Peter Kuzmič, v. r. Ivica Račan, v. r.

predsjednik Evanđeoske (Pentekostne) predsjednik Vlade

crkve u Republici Hrvatskoj Republike Hrvatske

ZA KRŠĆANSKU ADVENTISTIČKU

CRKVU U REPUBLICI HRVATSKOJ

Miroslav Lorencin, v. r.

predsjednik Hrvatske konferencije

Kršćanske Adventističke crkve

ZA SAVEZ BAPTISTIČKIH CRKAVA

U REPUBLICI HRVATSKOJ

Toma Magda, v. r.

predsjednik Saveza baptističkih

crkava u Republici Hrvatskoj